

динъ отъ сега нека бѣде мой хранитель, и мой твърди дворъ.

»Ный скоро ще ся раздѣлише, любезна Ружице! О! послушай мой съвѣтъ: на тебѣ заради твоѣята младость не пазняй никои особенно; заради туй глѣдай да излѣзшишь изъ двора за да не бы была и ты робкыня.—Този дворъ и сичко каквото има въ него, ще го земи Рушмиръ. Ты си сега станала отъ една господжица, твърдѣ сиромашко момиче, нѣ не очаявай!—Когато ся изъ двора избавишь, потърси добрия Радивой, той и нѣговата смирена жена ще ся старахтъ за тебѣ. Тамъ ще можешъ мирно да живѣешъ. Съ трудолюбива работа, съедини и молитва. Ние сме отъ тѣло и душа. Тѣлото нека работи; а душата нека ся Богу обърне и подигне. Съ работа добиваме хлѣбъ за тѣлото, а молитва храни душата, Най повече си брани невинността. Бѣгай отъ развратни хора. Азъ неможа вече да ти бѣда хранитель, бѣди прочее сама!—Помисли да тя Богъ всякоги глѣда.—Неправи зло.—За менѣ ся не грижи, остави мѣ на Бога; азъ знамъ какъ Той нѣма да мя остави.

»Сега клекни любезна Ружице да тя благословѣхъ!«—Ружица клекна, прекръсти рѣцѣтъ си и преклони милото си побожно лице. Баща ѝ гуди си вързанытъ рѣцѣ на главата ѝ и рече: »Всемогущый Богъ нека тя благослови, и милостята на Господа Исуса Христа, нека бѣде въ вѣки съ тебѣ.« Ружица облише сълзы, и баща ѝ заплакав-